

væsen, og det medfører, at folk kommer i offentligt behandling og ikke er selvhjulpne. Derfor er der et markant behov for, at vi får gjort noget for at sikre et bedre arbejdsmiljø. Så mit spørgsmål er:

Synes Venstre ikke, at det er et markant, godt bidrag til at sikre, at folk bliver selvhjulpne, kan være på arbejdsmarkedet og et godt bidrag til det danske sundhedsvæsen?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Principielt til hr. Jes Lunde om spørgsmålet om niveauet for kontanthjælp eller bistandsydelse:

Det er ikke kontanthjælpens eller bistandsydelsens niveau, der er problemet. Problemet er, at der er alt for mange, der er på passiv forsgelse. Det er den første del.

Den anden del er, at når man skal skabe forskellen, så skal det være langsigtet. Vi ønsker nemlig, at man lemper på skattesiden. Vi har aldrig været modstandere af, at man f.eks. havde et beskæftigelsesfradrag, men det, vi lover, er, at i samme takt som statsgælden nedbringes og vi sparer renteudgifter, skal den besparelse bruges til skattelettelser. På hvilke områder og hvordan, hænger sammen med det politiske billede, der er, de muligheder, der er, den regering, der er.

Hr. Morten Helveg Petersen spørger til beløbene. Jeg vil lige sige, at det mest urimelige er jo, at nogle mennesker, der i dag går og lider og har en lille opsparring og får smerter f.eks. som følge af en diskusprolaps, vælger at bruge den opsparring, der skulle have gjort det godt i deres alderdom, til at betale for en operation, fordi de har så ondt, at de ikke kan vente. Når de er blevet opereret, spørger de pænt amtet, om de kunne få de 60.000 kr., det har kostet. De får som hovedregel ikke en krone.

Jeg synes, det er dybt amoralsk, at vi som skatteydere, hvis vi har det ønske i fællesskab at betale for behandling, sparer pengene, når folk ikke kan holde ud at gå og vente længere, fordi det gør ondt. Jeg synes, det er amoralsk. Det er det, vi ønsker at bryde ned ved at sige, at man har retten til at vælge et andet behandlingssted, at vi alle sammen kan oppe os, at vi bryder hele systemet med planøkonomi i sygesektoren ned, at man ved, at når det banker på døren, følger pengene med, fordi de her beløb også er dem, der skal følge patienten til enkelte offentlige sygehuse.

Man har altså ikke det svar, at vi ikke har kapacitet, vi ikke har penge, for med modellen ført igennem vil pengene være der på samme måde, som hvis vi har pengene med til slagteren, bageren eller købmanden.

Når det gælder det, man skal tilbyde, så foreslår vi jo ikke, at man skal fjerne det offentlige sygehusevæsen. Vi har 24.000 offentlige sygehussenge. Der er 255 i den private sektor. Der er altså tale om et bidrag til at lukke op og bryde nogle systemer ned. Det er det, vi arbejder med.

Og resten af svaret følger i næste ombæring.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det finanslovsforslag, der ligger her fra Venstre, ligner jo næsten til forveksling det, vi har set tidligere. Venstre vil så meget. Der en regering vil det altid være svært at konkurrere med oppositionens løfter, for de har jo ikke ansvar for noget som helst, og det er jo også helt tydeligt, at det giver det her forslag indtryk af.

Man taler på skatteområdet om, hvor forfærdeligt det er, at vi sænker erhvervsbeskatningen fra 32 pct. til 30 pct. og ændrer på afskrivningsreglerne. Hen over sommeren har vi gang på gang hørt, at Venstre har sagt, hvor godt det nu var i Tyskland. Lad mig minde hr. Thor Petersen om, at i Tyskland har man en virksomheds-skatteprocent, en erhvervsskatteprocent, på 38 pct. og afskrivninger på 20 pct. Hvis det er det, hr. Thor Petersen plæderer for at erhvervslivet skal have, så var der måske en idé deri.

Hr. Thor Pedersen siger her med hensyn til den post på 450 mio. kr. omkring a-kasserne, at det ville kunne glæde ham, hvis der ikke var penge at finde på området, men det er alligevel penge, man regner med. Der er ikke meget sammenhæng i disse milliarder, som Venstre stiller op. Det må jeg sige.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det var et rigtigt Thor-indlæg, vi fik her: Folk bliver skatteplyndrede.

Kunne hr. Thor Pedersen bekræfte, at realindkomsten i Danmark er stigende, at der ikke er specielt lave avancer i vores erhvervsliv, og at de politisk bestemte omkostninger udgør en forbavsende lille andel af de omkostninger, virksomhederne i øvrigt er belastet af?

Når så de svar er givet, så synes jeg, det kunne være interessant, at vi fik dyrket det tema,